

tale i gamle Dage betydeligt til Statskassen. Altsaa, mine Herrer, jeg protesterer som Færing paa det bestemteste imod, at Færingerne ere misfornøjede. Tværtimod, Færingerne ere det mest loyale Folkefærd, der eksisterer, og jeg kender det, jeg er selv født Færing, jeg har ikke kunnet tale Dansk, før jeg kom i Skole, jeg ved, med hvilken Ærbødighed man saa paa en Dansk, naar han kom med sine lange Benklæder — der oppe gaa de fleste med korte Benklæder, Nationaldragten. I Særdeleshed, naar det var en Præst, en, som talte Dansk, var det ligesom han kom oppe fra Vorherre. Det er den Bund, som en Færing staaar paa. Det er lidt umotiveret af det ærede Medlem for Fredensborg at fremkomme med saadanne Udtalelser. Imidlertid vil jeg forlade dette storpolitiske Spørgsmaal og holde mig til Sagen vedrørende Lægespørgsmaalet i Torshavn. Jeg synes, at det er uheldigt, at man fra Myndighedernes Side paa Færøerne saa længe har ventet med at gøre Alvor af denne Sag. Nu er den imidlertid endelig kommen frem, og saa skyder Finansudvalget sig ind under pekuniære Betæneligheder, idet de sige: 3,000 Kr. om Aaret er for meget; vi have givet saa meget til Skolerne, til det ene og til det andet; vi ville maaske give 1,000 til en praktiserende Læge i Torshavn. Jeg antager, at den højtærede Regering til dette Forslag vil stille sig saaledes, at den siger, det kunne vi ikke forsvare; vi kunne ikke understøtte en praktiserende Læge, der er Konkurrent til den af Staten ansatte Distriktslæge og Fysikus med 1,000 Kr. Vi maa have to selvstændige Personer, en Distriktslæge og en Fysikus. Dertil kommer, at en praktiserende Læge ikke i samme Grad kan erstatte en Fysikus i sin Fraværelse som en Distriktslæge. Der kan nemlig være mange officielle Forretninger, som en praktiserende Læge slet ikke kan paatage sig, medens en Distriktslæge kan. Jeg beklager meget, at det ærede Finansudvalg har indtaget en saa bestemt Stilling inden 2den Behandling til dette Spørgsmaal. Jeg vil derfor tillade mig at anmode de Herrer af Finansudvalget om at tage denne Sag under nøje Overvejelse. Man har ikke Lov til at sige, som det ærede Medlem for Fredensborg, at hvis de ikke ville eller kunne betale, saaledes at de faa nogen til det ene eller andet, saa er det lige meget. Her drejer det sig om et Samvittighedsspørgsmaal og et Ansvar over for mange Menneskeliv. Det ærede Medlem for Fredensborg skulde have prøvet, hvad jeg forsøgte som ung Student.

Jeg var syg, havde en Temperatur paa 41 Gr. og laa 6 Dage, uden at de mest behjertede Mænd kunde komme til Torshavn efter Læge. Endelig lykkedes det, og saa blev jeg frelst. Det skulde det ærede Medlem have prøvet. Saa vilde han sikkert ikke have sammenlignet Forholdet doroppe med Fastlandsforholdet herne. I mit tidligere Foredrag pointerede jeg netop, at der omkring Torshavn ligger forskellige Øer, som vedkommende Læge skal besøge. Der er rivende Strømme mellem disse Øer. Og saa skal den praktiserende Læge for det første passe Hospitalet og Fysikatet, og for det andet er det hans Pligt som Distriktslæge at tage ud til Øerne, hvis der bliver sendt Bud efter ham. Nu ligger der maaske en og er lige ved at dø paa Hospitalet; hans Nærværelse er da nødvendig der. Saa kommer der Bud fra en af Øerne, at nu ligger han for Døden. Den ene maa saa sandsynligvis dø, da Lægen ikke kan være begge Steder paa en Gang. Var der nu to Læger i Torshavn, vilde Sagen kunne ordnes mere let. Det er mig umuligt at forstaa, at det ærede Finansudvalg vil kunne indtage en anden Holdning end den af mig hævdede over for dette Spørgsmaal efter nøje Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling.

J. Hage: Jeg respekterer selvfølgelig det ærede Medlems færøiske Patriotisme endog i den Grad, at jeg ikke skal bebrejde ham hans komplette Mangel paa Logik. Det er nemlig det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), der skulde have haft den Overhaling, som jeg fik. Det var ham, der udtalte, at man paa Færøerne nærede Misfornøjelse med Danmark. Mine bebrejdende Ord vare netop rettede til det ærede Medlem for Saksjøbing, fordi han udtalte noget saadant og tilføjede nogle lignende Udtalelser vedrørende de andre Kolonier. At der er et godt Stykke Vej mellem Færøerne og Island og de andre Kolonier, ved jeg meget godt, men det er dog den samme Tale, man hører fra de forskellige Kolonier. Naar det ærede Medlem for Saksjøbing gør sig til Organ for denne Misfornøjelse, mener jeg at være berettiget til at paatale det. Jeg er altsaa fuldstændig enig med det ærede Medlem for Færøerne om, at Færingerne ere et fortræffeligt Folk, som man ikke paa nogen Maade maa beskyldes for at være misfornøjede med Danmark, selv om de ikke faa alle deres Ønsker opfyldte.